

UZASADNIENIE

Powód, (...) s.a.r.l. w L. wniósł w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko W. K. pozew o zapłatę kwoty 358,60 zł wraz odsetkami ustawowymi oraz z kosztami procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, że dochodzona należność główna wynika umowy zawartej pomiędzy pozwanym a pierwotnym wierzycielem – C. (...) SA. – umowa abonamentowa. Strona powodowa podała, że na podstawie umowy cesji wierzytelności przejęła od firmy (...) + (...) SA prawo do wierzytelności wobec pozwanego a wysokość roszczenia wynika z częściowego wykazu wierzytelności.

Sąd ustalił stan faktyczny:

Zarządzeniem z dnia 27.09.2013r. Sąd wezwał pełnomocnika powoda do przedstawienia dowodów na poparcie twierdzeń zawartych w pozwie w 2 egz. w terminie 14-tygodniowym pod rygorem pominięcia w dalszym toku postępowania. Pełnomocnik powoda uzupełnił pozew w trybie art. 505 § 37 k.p.c. Do pozwu powód przedłożył umowę o przelew wierzytelności, częściowy wykaz wierzytelności wraz z zawiadomieniem o zmianie wierzyciela oraz z wezwaniem do zapłaty.

Dowód;

umowa o przelew wierzytelności, k. 13-14, częściowy wykaz wierzytelności i zawiadomienie o zmianie wierzyciela k. 19

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przepis ten stanowi normę pozwalającą rozstrzygnąć proces merytorycznie oraz wskazać, po przeprowadzeniu dowodów, która strona ponosi skutki nie udowodnienia przedstawionych sądowi twierdzeń (zob. wyroki SN: z dnia 26 kwietnia 2007 r., II CSK 22/07, Lex nr 319569, z dnia 7 maja 2004 r., III SK 32/04, Lex nr 440864). Sąd powinien przyjąć za prawdziwe fakty udowodnione przez stronę obciążoną dowodem i pominąć te, których nie wykazała w sposób przekonujący. Z tego przepisu wynika dla sądu nakaz rozstrzygnięcia merytorycznego, nawet wtedy, gdy postępowanie dowodowe nie przyniosło efektu; sąd powinien rozstrzygnąć na niekorzyść osoby, która opierała swe twierdzenia na faktach nie udowodnionych (P. Machnikowski (w:) Kodeks cywilny..., red. E. Gniewek, t. I, s. 34; podobnie K. Piasecki (w:) Kodeks postępowania cywilnego..., red. K. Piasecki, s. 770). Powód nie udowodnił zasadności swojego roszczenia względem pozwanego, nie udowodnił swojego roszczenia ani co do zasady, ani co do wysokości. Jako wierzyciel dochodzący zaspokojenia wierzytelności powinien wykazać podstawę (źródło) zobowiązania pozwanego i jego wysokość. Powołane w pozwie dowody są niewystarczające do uwzględnienia roszczenia. W przedłożonych przez powoda kopii umowy cesji nie została wskazana wierzytelność wobec pozwanego. Treść umowy wskazuje, że była ona obudowana załącznikami wykazu dłużników, powód go nie przedłożył. Umowa o przelew wierzytelności w rozumieniu art. 509 k.c. reguluje sprzedaż wierzytelności oznaczonej co do tożsamości – dla skuteczności takiej transakcji konieczne jest precyzyjne oznaczenie przenoszonyj wierzytelności. Powyższe wskazuje, że strona powodowa nie przedłożyła Sądowi całych umów cesji, na którą się powołała. Powód załączył jedynie częściowy wykaz wierzytelności zawarty na odwrocie pisma – zawiadomienia w przelewie wierzytelności. Pismo to nie jest jednak załącznikiem do umów przelewu, jest to wyłącznie pismo samego powoda stanowiące dokument prywatny nie mający należytej wartości dowodowej, a zatem nie może stanowić dowodu przeniesienia opisanej w nim wierzytelności. Ponadto strona powodowa nie przedstawiła żadnych dokumentów źródłowych, wskazujących na podstawę, wysokość i sposób naliczenia należności objętej pozvem. Wskazała jedynie daty i numery dokumentów finansowych, zatem brak jest pewności czy strony w ogóle wiązała jakakolwiek umowa- takowa nie została do akt przedłożona. Powód nie udowodnił swojego roszczenia a jako przedsiębiorca (spółką z ograniczoną odpowiedzialnością) korzystającym z profesjonalnej obsługi prawnej winien przestrzegać zasad prowadzenia procesu cywilnego i występowania w nim w charakterze strony. W tym stanie rzeczy brak było podstaw do uwzględnienia powództwa i wydania wyroku wobec pozwanego.

Powyższe okoliczności wskazują na konieczność oddalenia powództwa i obciążenia kosztami postępowania powoda.